

Gelezen tijdens de (fiets)excursie naar de Pelgrimsgrot in Zevenhoven.

Voor de fietsbrug:

Wat mij scheidt van daar en straks
Is een rivier
Is water
Wat mij roept van d'overkant
Lijkt nu
Een eeuwig later
Pas als ik ga
En achterlaat
De ballast van verleden
Dan kan ik gaan
En raakt de toekomst
Even aan het heden

Madelon Verwer.

Bij de dierenbegraafplaats en de Groene Jonker:

een pad om te gaan
tussen een dodenakker met vrienden
die mensen niet kunnen zijn
en een plas nieuwe natuur
toevlucht voor fauna onderweg
van daar naar hier en andersom
een pad van doorgang
naar nieuwe vertes
een tocht die we gaan
soms te smal
om naast elkaar te gaan
maar we laten niet los

Jan Korver

Op de lange Molenweg:

Opeens
Ben ik daar
Een eindeloze weg
Strekt zich voor mij uit

Zal ik gaan?
Daar waar geen mens komt
De stilte mij omhult
Geen stem mij groet

Ik ga
Daar waar Uw grond mij draagt
Uw hemel mij omgeeft
Uw stem mij roept

Madelon Verwer.

Voor de brug van De Hoef:

Een glimp gezien
Een sluier opgelicht
Laat mij hier blijven
Hier is het goed
Hier, in dit rijk
Is ieder gelijk
Heeft ieder voldoende
Wordt ieder gevoed

Raak ik aan mijzelf
Reik ik naar de ander
Als stromend water
Zijn wij elkander
Vanuit de Bron
Als woelig water
Naar zeeën van rust
Op weg naar later

Laat mij toch reizen
Ik en de ander
Laat ons toch stromen
Richting Uw zee

En laat ons komen
Aan het einde der stromen
Help ons bereiken
Waar U bent geweest
Zodat het weer goed is
Het leven weet zoet is
Laat over de wateren
Zweven Uw Geest

Madelon Verwer.